

РЕШЕНИЕ

№ 7092

гр. София, 18.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV ТРИЧЛЕНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 05.10.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора С. Димитров, като разгледа дело номер **2000** по описа за **2012** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 306, ал. 5 и 6 от АПК.

Генералния директор на Б. обжалва Разпореждане № 35 от 05.01.2012 г. на II отделение, 22-ри състав на Административен съд – София-град по адм. дело № 9726/2011 г., с което му е наложена глоба в размер на 200 лв. за неизпълнение на влязло в сила Решение № 4048/06.12.2010 г. на АССГ по адм. дело № 3140/2009 г. по описа на АССГ, II отделение, 32-ри състав. Аргументите са му, че г-н К. и до момента не се е явил в Б., за да получи присъдените му разноси, нито е посочил Ответникът К. Д. К. намира жалбата за неоснователна и глобата да бъде оставена в сила, тъй като с цитираните от жалбоподателя писма не му бил даден отговор на поставените въпроси .

Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбата и оставяне в сила на наложената санкция.

Жалбата е подадена в срок и от надлежна страна, а разгледана по същество е неоснователна. Съответен на закона е решаващият извод на съда за осъществяване на предпоставките за налагане на глоба на административния орган на основание чл. 304, ал. 1 от АПК. Съображенията:

Със съдебно решение, влязло в сила на 14.06.2011 г., е отменено писмо с изх. №Р-145/14.04.09 г. на ген. директор на Б., с което на К. е отказан достъп до обществена информация и делото върнато като преписка на административния орган

за произнасяне по искането съобразно указанията на съда. Същият съдебен акт е постановен във връзка с подадени заявления с вх. №174/30.03.09г. и вх. №175/30.03.09г. до ген. директор на Б.. В двете заявления К. е поискал достъп до информацията относно кога и как Б. е информирала българската общественост и националните медии за публикации в американски медии свързани с Т. Ж. и А. Л. и с второто заявление е поискал информация Б. да му се предостави копие от пълния текст на словото на бившия посланик на САЩ у нас Н. М. произнесено на 12.11.2010г. С определение №1390/01.04.2011 г. АССГ допълва решение № 4048/06.12.2010 г., като осъжда Б. да заплати на К. сумата от 10 (десет) лева, представляваща разноски по делото. Видно от придружителното писмо за изпращане на преписката същата е получена от органа на ...2011г.

Съгласно разпоредбата на чл.304, ал.1 от АПК длъжностно лице, което не изпълни задължение, произтичащо от влязъл в сила съдебен акт, извън случаите по дял пети, се наказва с глоба от 200 до 2000 лв. Тоест две са кумулативни предпоставки за налагането на наказание: а) наличието на влязъл в сила съдебен акт и б) неизпълнението на задължение, произтичащо от него.

Спор в случая съществува единствено по отношение на преценката дали е осъществена втората предпоставка. Съставомерен за отговорността по чл. 304, ал. 1 от АПК е обективният факт на неизпълнение на задължението, породено от влезлия в сила съдебен акт. Решението на съда задължава компетентният орган да издаде нарочен административен акт, ето защо съдът изследва дали такъв е издаден.

В случая не може да се приеме, че с приложените копия на писма или с твърдените обяснения от юрисконсулт на Б. или с изричното писмо от 22.11.2011г., с което К. е поканен да получи сумата на разноските и материалите, подготвени по делото, административният орган е изпълнил съдебното решение във връзка с неизпълнение на което е глобен, тъй като същите не съставляват дължимият изричен акт на произнасяне, указан от съда.

Съдебното решение при хипотеза на чл.173, ал.2 от АПК създава задължение за административния орган да действа съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона. В мотивите на решението съдът е изложил по същество защо намира отказа по отмененото писмо за незаконосъобразен. А с диспозитива на решението заедно с отмяната на отказа е върнал преписката за повторно разглеждане на заявленията за достъп до обществена информация с вх.рег. №174/30.03.2009г. и вх.№ 175/30.03.2009г., подадено от К. Д. К.. Така съобразно разпоредбата на чл. 41, ал.1 от ЗДОИ съдът установявайки незаконосъобразност на обжалваното решение е задължил органа да предостави достъп до исканата обществена информация съобразно указанията в решението. В този случай съгласно чл.41, ал.2 от ЗДОИ достъп до исканата обществена информация се предоставя по реда на този закон. А съгласно разпоредбата на чл.28, ал. 2 от ЗДОИ административният орган или изрично определени от него лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. Тоест във всички случаи, задължен от самия закон органът е длъжен да се произнесе по заявлението за достъп с изричен акт, а още повече в случая съдът му е указал разглеждане на заявлението, което означава произнасяне с изричен акт съобразно указанията в мотивите на решението. В случая съдът не е посочил конкретен срок за произнасяне за органа, поради което същият е задължен да действа в законоустановения срок за

произнасяне по заявлението за достъп – 14 дневния срок по чл.28, ал.1 от ЗДОИ, считано от получаване на преписката от съда. Решението е влязло в сила на 14.06.2011г. и в 14 дневен срок след получаване на преписката при органа - на 20.09.2011г., включително и към момента на постановяване на обжалваното разпореждане на АССГ, Генералният директор на Б. не се е произнесъл по заявлението с решение за предоставяне на достъп до исканата обществена информация. В това, дължимо като изрично, решение органът е задължен съгласно чл.34, ал.1 от ЗДОИ да посочи конкретни параметри във връзка с организацията по предоставяне на информацията: срокът, в който е осигурен достъп, мястото, където ще бъде предоставен достъпа; формата, под която ще бъде предоставен и разходите по предоставянето на достъп до исканата обществена информация. Едва като изрично му се посочат тези данни възниква задължението на заявителя по чл.35 от ЗДОИ, за което говори ответника, да се яви в срока и на мястото, изрично указани от органа, за да му се предостави информацията при платени разходи по предоставянето на достъпа, пак изрично указани от органа. При липса на изрично решение за предоставяне на исканата обществена информация не може да се вмени бездействие на заявителя да получи иначе събраната от органа вътрешна информация. Ето защо представените писма по делото не съдържат реквизитите на решение по чл.34, ал.1 вр. с чл.28, ал.2 от ЗДОИ и не съставляват такова, а са само индикация, че задълженият орган има намерение да предприеме някакви действия по изпълнение на решението на съда неправилно обаче очаквайки активно поведение от заявителя преди да се произнесе с нарочен акт. Органът не е предприел всички дължими действия, които са му указани съобразно ЗДОИ– да разгледа заявлението като се произнесе с решение със съответните реквизити. Поради това е налице бездействие на административния орган във връзка с изпълнение на съдебното решение, а не възпрепятстващо предоставянето на информацията бездействие на заявителя. А това е основната предпоставка за ангажиране на отговорността по чл.304, ал.1 от АПК – неизпълнение на влязло в сила съдебно решение.

Изложеното мотивира съда да остави в сила обжалваното разпореждане.

Воден от горното и на основание чл. 306, ал. 6 от АПК, Административен съд – София-град, IV -ти тричленен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Разпореждане № 35 от 05.01.2012 г. на II отделение, 22-ри състав на Административен съд – София-град по адм. дело № 9726/2011 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: